

ZEF MIRDITA

Hrvatski institut za povijest
Opatička 10
HR-10000 ZAGREB

TEOFORIČNA IMENA U ONOMASTICI DARDANIJE U RIMSKO DOBA

UDK 930.271 (38)

Izvorni znanstveni rad

Imajući u vidu činjenicu da osobna imena posvjedočena na području Dardanije u rimsko doba, kao i u ostalom dijelu Rimskoga Carstva imaju različite sadržaje, u ovom radu autor raspravlja o teoforičnim imenima koja su izvedena od imena viših i nižih božanstava. No kako su ona samo sporadično zastupljena na tom području, prema autorovim argumentima razvidno je daje fenomen "helenizacije" i "romanizacije" veoma slabo izražen. Autor nadalje konstatira da upravo teoforična imena jasno govore o socijalnoj slojevitosti dardanskog društva u rimsko doba. K tome ističe da su mnoga poganska teoforična imena ušla u fond starokršćanske onomastike. Tvrdi da rezultati postojećeg epigrafskog materijala na tlu Dardanije odražavaju stanje samo jednog određenog sloja društva, a to su uglavnom imućniji slojevi koji su si mogli podizati nadgrobne spomenike. Sigurno je, zaključuje autor, daje šire stanovništvo Dardanije imalo i svoja domaća teoforična imena, a ne samo grčko-rimska. No kako su ona glasila, ostat će, nažalost, vječna tajna zbog nedostataka adekvatnih izvora, a to su u ponajprije nadgrobni spomenici.

Osobna imena posvjedočena na području Dardanije u rimsko doba, kao i u ostalom dijelu Rimskoga Carstva, nisu puki apstraktni pojmovi, bez sadržaja i značenja. Ona sažimaju moralne, pravne i intelektualne sadržaje, te mentalne i karakterne vrline, senzualnost, fizičke osobine ljudskoga tijela, etničke i religiozne konotacije srodnosti i susjedstva. Ona su političkog i socijalnog sadržaja, izražavaju prosvijećenost i vjerske nazore koji su se iskazivali teoforičnim osobnim imenima, tj. imenima koja su izvedena od imena nekog boga. I upravo šarolikost i rasprostranjenost tih teoforičnih osobnih imena jasan su dokaz otvorenosti duha stanovništva određenog teritorija prema fenomenima religiozne prirode i kultovima strane provenijencije. Dardanija u tome ne čini nikakvu iznimku. Naime, ona je svojom geografskim položajem bila most između Istoka i Zapada, Sjevera i Juga te je preko prirodnih transverzalnih puteva (Vardar - Morava - Dunav), te kasnije i preko rimskih magistrala koje su pratile upravo smjerove tih prirodnih putova, bila na udaru svim stranim uljudbenim i kulturno-duhovnim pojavama, zadržavajući, dakako, svoje osobitosti kao odraz različitog i vrlo prostranog zemljopisnog prostora, izvan domašaja stranih pojava. To se jasno

može uočiti ne samo u materijalnoj i duhovnoj kulturi nego i u onomastici, pa sukladno tome i na osnovi sistematiziranog i objavljenog materijala o teoforičnim imenima.¹

Prije razmatranja teoforičnog onomastičkog materijala Dardanije, potrebno je istaknuti dvije osnovne činjenice koje se odnose na sam način nadjevanja imena, a to je: 1. U nadjevanju osobnih imena primjenjivana su osnovna pravila koja su bila zajednička svim indoeuropskim narodima: a) imena koja se daju osobi nisu ni u kakvoj vezi s imenima roditelja ili predaka; b) jedan dio imena sadržan je u imenima djeda, pradjeda odnosno roditelja, braće, sestara koja su slična ili ista; c) djed i nećak, odnosno bratić imaju isto ime i d) otac i sin imali su isto ime (pojava koja je bila vrlo rasprostranjena u antičkom svijetu, uostalom kao i sada kršćanskih roditelja²); i 2. Materijal iz kojeg crpimo onomastiku Dardanije u rimsko doba, za razliku od ostalih, pa i susjednih, rimskih provincija kudikamo je siromašniji i jednoličniji. Natpisi koji su i jedini izvor za poznavanje tog imenskog materijala, u susjednim provincijama, konkretno u Trakiji, različiti su i po prirodi i po svome sadržaju. Dapače nalazimo i one koji pokazuju i rodoslovno stablo pojedinih kraljevskih obitelji ili drugih značajnih društveno-političkih struktura.³ Svega toga, nažalost, nema u dardanskom epigrafskome materijalu. On je, naime, prilično jednostavan i čine ga uglavnom nadgrobnici natpisi i votivne are.

Što se pak tiče teoforičnih imena Dardanije rimskoga doba, ona su grčko-rimskog podrijetla, a poneka imaju i sinkretistička obilježja i epihorskog su karaktera. Na ovakvu podjelu navela me je činjenica da su Rimljani prisvojili podosta grčkih bogova i naturalizirali ih. S druge su strane, sva grčko-rimska teoforična imena izvedena od imena viših i nižih bogova,⁴ odnosno od bogova koji su imali značajnu ulogu u odgojnom i sportskom formiranju mladića. To su, primjerice bogovi: Apolon, Dioskuri, Hermes, Heraklo i Iolaj, te oni bogovi koji su imali malu ili nikakvu ulogu u navedenom formiranju mladića: Artemida, Hera, Dionizije, Asklepije, Helije, Sabazije i Silvan.⁵ K tome treba imati u vidu i činjenicu da teoforična imena imaju i apotropejsku funkciju,⁶ kao i svetačka, odnosno kalendarska imena kod kršćana. U Dardaniji su, osim Iolaja, Helija i Sabazija, posvjedočena imena gotovo svih bogova. Međutim, Artemida je posvjedočena kao Atalanta,⁷ koja je njezina hipostazirana osoba.

Teoforična imena koja su bila vrlo popularna i posvuda rasprostranjena u antičkom svijetu⁸, dijele se na imena izvedena od imena viših bogova, kao npr.: Apolon, Cerera, Dijana, Jan, Junona, Jupiter, Mars, Merkurije, Minerva, Neptun, Saturn, Silvan i Vesta i na ona imena izvedena iz imena nižih božanstava, kao što su: Afrodita, Artemida, Asklepije, Eros, Herkulitd. U grupu teoforičnih

1. A. MČCSY. Vorbereiten zu einem Onomasticon von Moesia Superior. *GCBI*, 8, 6, 1970: 139-180; Isti: Einige Probleme der Namenforschung im Lichte der Namengebung der Provinz Moesia Superior. *Colloques internationaux du centre national de la Recherche Scientifique. ed'Onomastique Latine*. No 564. Paris 13 - 15 octobre 1975. Paris, 1977: 385-393; Z. Mirdita. *Antroponimia e Dardanisè në kohën romake* (Die Anthroponymie Dardaniens zur Römerzeit). Prishtinë, 1981; P. Petrović. *Inscriptions de la Mesie Supérieure*, Vol. IV. *Naissus - Remesiana - Horeum Margi. Sous la direction de Fanoula Papazoglou*. Beograd, 1979 (Dalje: IMS); B. Dragojević - Josifovska, *IMS VI*. Scupi et la région de Kumanovo. Beograd, 1982.1 dr.

2. F. JUSTIN. *Iranisches Namenbuch*. Marburg, 1895, V; W. SCHULZE. *Zur Geschichte lateinischer Eigenamen*. Berlin, 1904: 73, 243, 514 ss.; V. BEŠEVLIJEV. *Untersuchungen über die Personennamen beiden Thrakern*. Amsterdam, 1970: 9-12.

3. J. BELOCH. *Griechische Geschichte*², I - IV. Berlin, 1923 - 1927. (III: 85, 91).; B. LENKE. Thraker, *RE*, VI A, col. 414-452; J. TOROV. *Trakijските care*. Sofija, 1933; M. TONEV. Die Teilung des thrakischen Reiches nach dem Tode Koty. *IID*, 16-18/1940: 484-492; V. BEŠEVLIJEV 1970: 1-8.

4.1. KAJANTO. The Latin Cognomina. *SSF*, 36/1965, 1-4: 53, 211 ss.

5. V. BEŠEVLIJEV 1970: 22.

6. F. JUSTIN 1895: V.

7. *Roscher's Lexikon* col. I, 1, col. 664-668.

8. W. SCHUBART. *Einführung in die Papyruskunde*. Berlin, 1918: 331; E. FRÄNKEL, *RE*, XVI, col. 1621 ss.; V. BEŠEVLIJEV 1970: 22.

imena treba ubrojiti i ona poganska imena koja su postala sastavnim dijelom kršćanskog onomastičkog fonda, kao što su: Apolonije, Dionizije, Teodor, Teodat i dr., odnosno čista teoforična kršćanska imena, kao npr.: Deusedit, Vincetdeus, Deumhabet i dr.⁹ Potonja nisu obuhvaćena u ovom prilogu jer nam je osnovni epigrafski materijal iz Dardanije najbogatiji za razdoblje od I. do IV. st. poslije Krista.

No kada je riječ o teoforičnim imenima izvedenima od imena viših bogova, treba imati u vidu činjenicu da ona imaju dedikativna svojstva koja se pridjevaju pomoću adjektivnog sufiksa -alis/-ariš. Na taj se način izražava najviše "svojstvo" dotičnog boga. Pomoću metonimije moguće je izvesti osobno teoforično ime i od nadimka određenog boga u kojem je također skriveno osnovno svojstvo određenog boga. Drugi je tip rasprostranjeniji u Rimskome Carstvu,¹⁰ pa i u Dardaniji. Pored ovih dviju grupa postoje još grčka teoforična imena sa sufiksima: -δσπο<;, -TEVTI<;, ili -(pδvt)<;, karakteristična za lokalna božanstva, odnosno za kult jednog mjesta ili obitelji. Naime, ukoliko neka obitelj nije imala djece ili su joj pak redom umirala, onda bi se obitelj zavjetovala određenom božanstvu. I kada bi im se rodilo dijete, smatrajući daje ono dar božji, djetetu bi dali ime dotičnog boga s jednim od navedenih sufiksa¹¹. Osim navedenih tipova teoforičnih imena, epigrafski nam materijal daje podatke i o postojanju epihorskih teoforičnih imena, iako ne u znatnijem broju.

Kako grčko-rimska teoforična imena imaju ista obilježja na cijelom području Rimskoga Carstva, pa sukladno tome i u Dardaniji, ovdje ću ih takvima i predstaviti.

Jedno od najrasprostranjenijih teoforičnih imena posvuda u Rimskome Carstvu je osobno teoforično ime *Apollonius*.

*Poznato je daje Apolonov kult bio vrlo rasprostranjen na balkanskim prostorima.*¹² On je bio zaštitnik nositeljja njegova imena ili cijele njegove obitelji. Dapače, on se spominje i kao zaštitnik plemena i gradova te kao bog kolonizacije. Bio je također ideal mladih ljudi.¹³ Ovo se teoforično osobno ime u obliku *Apollonius* u Dardaniji javlja dva puta i to na području Scupija u obliku patronimika: *-Bass(us) Apollo- \ni(i) filius domo \Antiochia...*¹⁴; u Ulpiani: 'AjraA,AG>vi<;|Meve-?KXOV 'a|v\axr|G\ TOV (3|co| 6V deco Au|E^ouco'eu%r|V.¹⁵ Iako je osobno ime Bassus homofonog karaktera evidentno u različitim jezičnim područjima,¹⁶ ipak su u oba primjera nositelji tih imena orijentalci.

I dok je *Apollonius* karakteristično ime za više, bogatije i obrazovanije socijalne slojeve,¹⁷ dotle je *Apollonides*, grčko narodno ime izvedeno od *Apollonius*, karakteristično za libertine i robove.¹⁸ Ono u Dardaniji nalazimo na području Kumanova i to u selu Lopate najjednoj ari: [*Deo* \

9.1. KAJANTO 1965: 58 ss.; Isti: Onomastic Studies in the early Christian Inscriptions of Rome and Carthage. *ActaInstRomFin*, 2/1963, 1: 87 ss.

10.1. KAJANTO 1965: 53, 54.

11. B. DOER. *Die römische Namengebung. Ein historischer Versuch*. Stuttgart, 1979; M. LAMBERTZ, *Glotta*, 5/1913: 99 ss.; V. BEŠEVLIJEV 1970: 23 ss.

12. *Roscher's Lexikon* 1,1, col. 422 ss.; K. WERNICKE, *JdI* 11,1(1895), col. 1-111.; M.P.NILSSON. *Geschichte der griechischen Religion*, I. *Die Religion Griechenlands bis auf die griechische Weltherrschaft*. München, 1976: 529-564; II. *Die hellenistische und römische Zeit*. München, 1974: 118 s.; G. WISSOWA. *Religion und Kultus der Römer*. München, 1971: 50,74.s, 130,238,293 ss.; K. LATTE. *Römische Religionsgeschichte*. München, 1976: 221-225; G. KAZAROW. "Das Heiligtum des thrakischen Herros" bei Dinikli. *Klio*, 22/1928, 3: 237; V. V. BEŠEVLIJEV 1970: 19.

13. *Roscher's Lexikon*, I, 1, col. 438 s., 442 s.; M.P. NILSSON 1976: 557 s.

14. *Spomenik SKA*, 71/1931: 574.; Z. MIRDITA 1981: 232, nr. 114; *IMSVI*: 107., nr. 95.

15. *AnĖp*, 1972:144, nr. 502; Z. MIRDITA 1981: 247, nr. 209 (8).

16. W. SCHULZE 1904:71; W. PAPE. Bearbeitet von G.F. BENSLER. *Wörterbuch der griechischen Eigennamen*. Braunschweig, 1911: 201; I. KAJANTO 1965: 244; D. DETSCHEW. *Die thrakischen Sprachreste*. Wien, 1976: 44; Z. MIRDITA 1981: 88.

17. K. LATTE 1976: 222; V. BEŠEVLIJEV 1970: 23.

18. A. FORCELLINI. *Lexicon totius latinitatis*, V. Patavii, 1940: 144. (Dalje: *LTL*); Z. MIRDITA 1981: 84.

inv(i)c[to] [pro] | sal(ute) Aug[[g(ustorum)]] \ n[[n(ostrorum duorum)]] templum) vetustate \ dilapsum inpendio (!) \ suo restituit \ Apollonides eor (undem) \ ser(vus) sc(rutator) stat(ionis) Lamud () \ Gentiano et Bass(o) co(n)s(ulibus) ⁹ te na ari nađenoj u Čelopeku odnosno Klečovcima koju je postavio isti *Apollonides* kao *vect(igalis) Il\lyr(ici) ser(vus) (contra) sc(riptom) Stat(ionis)\ Lamud...* ²⁰ I u ovom primjeru riječ je o orijentalnom podrijetlu dedikanta.

Ime božice *Demetre* sa istim svojstvima koja ima latinska božica *Ceres* ²¹ dodaktkom sufiksa **-ius** postalo je teoforično ime. Ovo je ime osobito karakteristično za libertine. ²² Iako je posvuda rasprostranjeno, u Dardaniji je posvjedočeno svega dva puta i to kao ime Dolihenovog svećenika. U prvom primjeru kao patronimik: *Victor Demetri (filius) et De\ metrius Ambibi (filius) sace[r] \ dotes eiusdem dei.* ²³ Nedvojbeno je da se ovdje radi o orijentalcima među kojima je i najviše rasprostranjen, a zastupljen je i u kršćanskoj onomastici. ²⁴ Teoforična imena dedikativnog karaktera izvedena od imena viših božanstava s adjektivnim sufiksima na **-inus / - ius**, u Dardaniji su posvjedočena kao *Iovinus i Iovius*, što su izvedenice imena vrhovnog boga Jupitera u genitivnom obliku. ²⁵ U obliku *Iovinus* posvjedočen je na području *Timacum minus*, i to u Ravnama: - *Valerius Iovinus i Flavia Iovina* ²⁶, te na području municipija Ulpijane, odnosno Lipljanu: *Iovius an(nis) XI\...* Ime *Iovinus* rasprostranjeno je i među kršćanima. ²⁷

U ovu grupu teoforičnih imena ubraja se i ime *Mercurius*, odnosno *Mercurialis*, ²⁹ koja su karakteristična za robove libertine. ³⁰ Ona se pojavljuju i među kršćanima. ³¹ Kako je *Mercurius* po svojstvima identičan s grčkim bogom *Hermesom*, u nekim je primjerima moguća i latinska translacija imena ovoga boga. ³² Oni se često nalaze zajedno i kao nadimci, što se jasno može vidjeti iz primjera posvjedočenog u Bitiniji. ³³ Ime *Hermes* je također bilo karakteristično za robove i libertine, a javlja se i u kršćanskoj onomastici. ³⁴ Međutim, dok su imena *Mercurius* i *Mercurialis* u Dardaniji posvjedočena samo jednom: *Ti. Cl(audio) Ti. F(ilio) Quiri(na)\ Mercuriali \ pr(aefecto) coh(ortis) I Mont(anorum)* ³⁵ i *Aur(elius) Mercurius\ mil(es) leg(ionis) XIII Gemfinae*, ³⁶ dotle je ime *Hermes* posvjedočeno tri puta i to jednom na području kolonije *Scupi: Tib(erius) Cl(audio) Her(mes?) m\ aritus vive se (I)* ³⁷ i dva puta na području municipija *Naissus: I(ovi) O(ptimo)*

19. Lj. ZOTOVIĆ. *Mitrazam na tlu Jugoslavije*. Beograd, 1973: 33, nr. 43b.; Petar PETROVIĆ. *Paleografija rimskih napisa u Gornjoj Meziji*. Beograd, 1975: 130, nr. 10.; Z. MIRDITA 1981: 241, nr. 1; *IMS* VI: 162, nr. 209.

20. Lj. ZOTOVIĆ 1973: 33., nr. 43 a; P. PETROVIĆ 1975: 130., nr. 9; Z. MIRDITA 1981: 238, nr. 157 241, ur. 71; *IMS* VI: 165., nr. 212.

21. *Roscher's Lexikon* 1,1, col. 959., 986.; M.P. NILSSON 1976: 461 ss.; G. WISSOWA 1971: 192 ss, 297 ss.; K. LATTE 1976: 161 ss.

22. *LTLV*: 471; Z. MIRDITA 1981: 98.

23. *AnÉp.* 1966:94, nr. 340; *S/7omeinSK4,71/1931:510*; Z. MIRDITA 1981: 248, nr. 219 (18). Treba istaći zanimljivu činjenicu da je na cijelom području *Moesiae Superioris* ovaj kognomen posvjedočen još samo u Singidunumu (v. M. MIRKOVIĆ, *IMST*: 60, nr. 28).

24.1. KAJANTO 1965: 25.

25. *Roscher's Lexikon* II, 1, col. 296, 618 ss.; *LTL* VI: 39; G. WISSOWA 1971: 114 ss.; K. LATTE 1976: 365; I. KAJANTO 1965: 212; Z. MIRDITA 1981: 110.

26. *JÖAI*, 6/1903, Bb. 47, nr. 54; Z. MIRDITA 1981: 298, nr. 526(85).

27. Z. MIRDITA. *Novitates epigraphicae et Dardania collectae. AVes*, 31/1980: 192., nr. 11; Z. MIRDITA 1981: 251, nr. 235 (34).

28.1. KAJANTO 1965: 105.

29.1. KAJANTO 1965: 55, 57, 212, 216.

30.1. KAJANTO 1965: 134; Z. MIRDITA 1981: 119 s.

31.1. KAJANTO 1965: 87 bis; 88 bis; Z. MIRDITA 1981: 119 s.

32. *Roscher's Lexikon* 1,1, col. 2342; G. WISSOWA 1971: 51, 304; M.P. NILSSON 1976: 501 s.

33.1. KAJANTO 1965: 58.

34. *LTL* V: 730 ss.

35. (Ravne): *JÖAI Beibl*, 6/1903, 43, nr. 50; P. PETROVIĆ 1975: 137, nr. 30; Z. MIRDITA 1981: 284, nr. 442 (1).

36. *Spomenik SANU*, 98/1941-1948: 178; Z. MIRDITA 1981: 293, nr. 494(53).

37. (Selo Pobužje, sjeverno od Skoplja): *AnÉp*, 1964: 271; Z. MIRDITA 1981: 242, nr. 180; A. et J. ŠAŠEL, *Inscriptiones Latinae quae in Jugoslavia inter annos MCMXL et MCMLXX repertae et editae sunt. Situla*, 19/1978, nr. 552 (Dalje: *ILJug.*); *IMSVI*: 85, nr. 58.

Fu(lgentori ? ili Fulminatori?) | Capitolino ex boto(!) p (osuerunt) | Nica Herme[s] | pro salute | domini no| stri [- - -],³⁸ Ti (berius) Cl(audius) Her[m] | es v(otum) l(ibens) a(nimo) p(osuit).³⁹

Grupi dedikativnih kognomina teoforičnog karaktera pripada i kognomen *Saturninus* koji je u republikansko doba bio karakterističan za nobilitet.⁴⁰ U metonimijskom smislu često su se podrazumjevali *Iupiter* i *Iunona*, odnosno *Zeus* i *Hera*.⁴¹ Ovo se teoforično ime često pojavljuje u Dardaniji, i to na području kolonije *Scupi*: (a) [pr] o salu[te] | [- - -] | [- - -] | [- - -] | Saturninu[s] | [tr(ibunus)] mil(itum) bis;⁴² Antonis | Saturnina| avia memor;⁴³ Fl(avius) Satur| ninus vix(it) an(nis) | V mens(ibus) | III⁴⁴; Saturninus | et Felicula| f(aciendum) c(uraverunt);⁴⁵ C ?] Aur(elius) Saturni(nus) d(onis) d(onatus) Sc(upis).⁴⁶ Zatim na području Municipija Naissus: Om| pha| lae | Ael(ius) | Satu|rninus d(onum) d(edit),⁴⁷ i od istog dedikanta : Deo [Sanc] to | [Her] cu | li invicto | Satur|ninus | d(edit),⁴⁸ te na području *Timacum minus*: T. Iul(ius) Satur-| nin(us) vet(eranus) ex dec(urio) | coh(ortis) II Aur(eliae) D(ardanorum).⁴⁹

Već je istaknuto da se teoforična imena sa sufixsom **-genus**, odnosno - γηνης povezuju s određenim kultovima božanstva lokalnog karaktera odnosno obiteljskim kultom i s određenim željama. U tom smislu treba shvatiti i teoforično ime *Hermogenes*, koje je posvjedočeno u Nišu: [I]ovi Pater[no] | Ael(ius) Hermog[enes] | ex vot(o) pos[uit],⁵⁰ odnosno u Ravnama: ... Aur(elio) | Hermogeni | dec(urioni) coh- (ortis).⁵¹ Moguće je toj skupini teoforičnih imena pripisati i kognomen *Hermogoras*, inače karakterističan za robove i libertine, posvjedočen u Nišu: C(aius) Iuli(us) Herm[a]gora Nici[a] |⁵².

Ime boga *Silvana* ima značajnu ulogu u formiranju teoforičnih imena dedikativne grupe. Sudeći prema pridjevnom obliku, *Silvanus* u početku nije bilo samostalno ime boga, nego nadjevnik bilo kojeg boga,⁵³ odnosno pod tim se imenom podrazumijevao "šumovit kraj".⁵⁴ To je, zapravo ime starolatinskog boga šuma, polja i stada iz kojeg su izvedena teoforična imena *Silva*, *Silvester*, *Silvanus*. Ona su sadržana i u kršćanskoj onomastici⁵⁵. No premda je ime *Silvanus* bilo vrlo rasprostranjeno, treba istaći zanimljivu činjenicu da je na cijelom području provincije *Moesiae Superioris*, pa shodno tome i Dardanije, ono posvjedočeno jedino na području kolonije *Scupi*: G(ai) Venulei Her| culanus | Persinus, | Silvanus fili(i) | parentibus,⁵⁶ odnosno na području municipija

38. (Niš): *CIL* III 1677; *IMS* IV: str. 70, nr. 6.

39. (Brzi Brod - Mediana): *Spomenik SANU*, 98/1941-1948: 233; *Z. MIRDITA* 1981: 276, nr. 393 (40); *IMS* IV: 93, nr. 54.

40. I. KAJANTO 1965: 54.

41. *Roscher's Lexikon* IV, col. 426 ss.

42. (Markova Sušica): *Spomenik SKA*, 75/1933: 213; *Z. MIRDITA* 1981: 226, nr. 27; *IMS* VI: 61, nr. 24.

43. (Dobri Dol): *ILJug.*, 5/1961: 27, nr. 33; *Z. MIRDITA* 1981: 234, nr. 131; *IMS* VI: 99, nr. 81.

44. (Skoplje - Vlae): *ILJug.*, 5/1961: str. 26, nr. 30; *Z. MIRDITA* 1981: 233, nr. 121; *IMS* VI: 122, nr. 120.

45. (Radišane): *ŽA*, 27/1977, 2: 452, nr. 2; *Z. MIRDITA* 1981: 216, nr. 23; *IMS* VI: 136, nr. 143.

46. (Čajir - Kostolac): *CIL* III, 14507.; *JÖAIBeibl*, 4/1901: 85-92; *Z. MIRDITA* 1981: 222, nr. 57.

47. (Lece - Leskovac): P. PETROVIĆ, *IMS* IV: 121, nr. 110; *Z. MIRDITA* 1981: 274, nr. 378 (57).

48. (Gazdare): *AnÉp*, 1968: 135, nr. 450; *IMS* IV: 122, nr. 111; *Z. MIRDITA* 1981: 277, nr. 395 (42).

49. (Ravne): *Spomenik SANU*, 98/1941-1948: 182; *Z. MIRDITA* 1981: 293, nr. 497 (56).

50. *IMS* IV: 78, nr. 23.

51. *ŽA* 12/1963, 2: 377, nr. 7, fig. 7; *AnÉp*, 1964: 109, nr. 268; *Z. MIRDITA* 1981: 286, nr. 452 (11). Ono se javlja i u obliku *Termogenes*, posvjedočenim na brončanoj svjetiljci koja je otkrivena na području između Dobrog Dola i Vlaškog Dola (M. MIRKOVIĆ, *IMS* I: 89, nr. 83).

52. *CIL* III, 1682; *Z. MIRDITA* 1981: 271, nr. 361 (8); *IMS* IV, str. 85, nr. 37.

53. *Roscher's Lexikon* IV, col. 824 s.; G. WISSOWA 1971: 213 ss.

54. *Ibidem*.

55. G. WISSOWA 1971: 213, bilj. 6; I. KAJANTO 1965: 61.

56. (Sopište - južno od Skoplja): *ŽA*, 4/1954: 198 ss.; *ILJug.*, 5/1961: 30, nr. 40; *Z. MIRDITA* 1981: 230, nr. 101; *IMS* VI: 143, nr. 156.

57. (Gračanica): *Z. MIRDITA* 1981: 252, nr. 242 (41).

Ulpijane kao *Silva* u funkciji matronimika: *Tattia Silvae | Fidia vixit a(nnis) XXV*⁵⁷, te u obliku *Silvanus* u Ulpiani: *sub cura Ant(oni) | [Si] lvani v(iri) e(gregii) proc(uratoris)*⁵⁸ U obliku *Silvester* posvjedočeno je jedino u Ulpijani: *M. Aur(elius) Silvester | dec(urio) q(uin)q(uenalis) v(otum) s(olvit)*⁵⁹

Glede teoforičnih imena izvedenih od imena nižih božanstava, treba reći da su nešto brojnija od onih viših. To su uglavnom božanstva iz grčke kulturno-duhovne sfere s elementima sinkretizma grčko-rimskih i istočnih, konkretno orijentalno-semitskih božanstava i kultova.

Ovoj grupi teoforičnih imena pripada i ime *Aphrodisia* s metonimijskim značenjem "Ljubavno uživanje", a izvedeno od τὸ Ἀφροδίσιον, sa značenjem "Afroditin hram". Naime, prema Euhemeru, Afroditu je stvorila prostituciju,⁶⁰ a njezin su praznik "Afrodizije" slavile hetere.⁶¹ To je teoforično ime u Dardaniji posvjedočeno dva puta, i to na teritoriju kolonije *Scupi*, u selu Bardovcima: *D(is) M(aniibus) | Afrodisia (!)*,⁶² i *Afrodisia mater supervixit...*⁶³ U drugim dijelovima Rimskoga Carstva ovo je ime bilo vrlo rasprostranjeno i karakteristično za robove i libertine.⁶⁴ Zanimljivo je istaknuti da je ono posvjedočeno i u kršćanskoj onomastici.⁶⁵ U istu grupu imena ubraja se i teoforično ime *Aphroditus*, izvedeno od imena *Aphrodite*, čiji je kult nastao sinkretizmom elemenata grčke i semitske religije (*Astarta*). Ona je predstavljala božicu mjeseca i ljubavi, čija je funkcija bila osiguravanje životinjske i vegetativne plodnosti.⁶⁶ Međutim, u metonimijskom smislu Afroditu nije simbolizirala ljubav ili seksualni poriv, nego je bila personifikacija prolaznosti. Naime, sve su Afroditine gluposti smrtno.⁶⁷ Njezino je ime na tlu Dardanije u teoforičnom obliku posvjedočeno samo na teritoriju kolonije *Scupi*, i to u selu Dimci, sjeverno od Skoplja: *C. Ulp[ius] Aphr(o) | ditus coniugli*.⁶⁸

Premda je bog Asklepije⁶⁹ štovan kao bog ozdravljenja i zaštitnik zdravlja, njegovo se ime na cijelom području *Moesiae Superior*, a u skladu s time i u Dardaniji, vrlo rijetko pojavljuje kao teoforično ime. Djelomično je i ono karakteristično za robove i libertine.⁷⁰ Tako je u obliku *Asclepiades* posvjedočeno na području municipija Ulpijane: *et Aur(elio) Asclepisadi gene-|ro*,⁷¹ i na području municipija DD: *M. Aur(elius) Asclep-|(ia)des v(ir) e(gregius) ex leg(ato) [p(osuit)]*.⁷² Na području kolonije *Scupi*, kod sela Donje Vodno javlja se pak u obliku *Asclepiodote: Valeria | C(ai) f(ilia) A[|s]clepio[|do]te ann(orum) L*.⁷³ Ono se javlja i u kršćanskoj onomastici.⁷⁴

58. (Laplje Selo): *JÖAI Beibl*, 6/1903:29, nr. 36; P. PETROVIĆ 1979: 132, nr. 15; Z. MIRDITA 1981: 253, nr. 249 (48).

59. P. PETROVIĆ 1979: 132, nr. 14; Z. MIRDITA 1981: 255, nr. 255 (54).

60. M.P. NILSSON 1974: 288.

61. Isto, str. 195.

62. *Spomenik SANU*, 98/1941-1948: 422; Z. MIRDITA 1981: 219, nr. 37; *IMS VI*: 100, nr. 82.

63. *Spomenik SANU*, 98/1941-1948: 421; Z. MIRDITA 1981: 219, nr. 36; *IMS VI*: 131, nr. 135.

64. Z. MIRDITA 1981: 84.

65. I. KAJANTO 1965: 87.

66. *Roscher's Lexikon I*, 1, col. 645; M.P. NILSSON 1976: 519 ss.

67. M.P. NILSSON 1976: 775.

68. *ILJug*, 5, 1961: 22, nr. 49; Z. MIRDITA 1981: 223, nr. 62; *IMS VI*: 144, nr. 158.

69. *Roscher's Lexikon I*, 1, col. 615 ss.; M.P. NILSSON 1976: 538 ss.

70. G. ALFÖLDI. *Die Personennamen in der römischen Provinz Dalmatia*. Heidelberg, 1969: 157; A. MÓCSY. *Die Bevölkerung von Pannonien bis zu den Markomanenkriegen*. Budapest, 1959: 164.

71. (Gračanica): *CIL III*, S 8180=1695; *JÖAI Beibl*, 6/1903: 33, nr. 41; Z. MIRDITA 1981: 252, nr. 243 (42).

72. E. ČERŠKOV. *Municipium DD kod Sočanice*. Beograd – Priština, 1970: 65, nr.14; Z. MIRDITA 1981: 269, nr. 349(43).

73. *ILJug*, 5, 1961: 33, nr. 50; Z. MIRDITA 1981: 214, nr. 5; *IMS VI*: 94, nr. 73.

74. E. DIEHL. *Inscriptiones latinae christianae veteres, I – III*. Berolini, 1961, 3962 (Dalje: *ILCV*).

Kao što je već rečeno, jedna od Artemidinih hipostaza je i *Atalante*.⁷⁵ To je ime posvjedočeno samo jednom i to u Rudnici na području municipija DD: *Fla(aviae) Atalantes| vix(it) annis L.*⁷⁶ Čini mi se mogućim da se kognomen *Attianus*, nastao od gentilicija *Attius*⁷⁷ na osnovi korijena *Att* - sa sufiksima - *ius*/ - *ianus*, može smatrati teoforičnim imenom. To bi ime bilo izvedeno od imena boga *Attis* koji bi po svojstvima simbolizirao prirodni život slično kao Kibela - božica Frigijaca, odnosno frigijska Majka bogova.⁷⁸ Oblik sa sufiksom -*ianus*, tj. *Attianus* posvjedočen je na području municipija *Naissus: D(is) M(anibus) | Aur(elius) Atti|anus mil(es) | co[h(ortis)]...*⁷⁹

Premda je kult *Dionizija*, tračko-frigijskog božanstva vegetacije koje je ljude podučavalo kultiviranju vinove loze, a čije se ime i dovodi u vezu s rječju *woinos* sa značenjem *vino*, odnosno *bog iz Nise* ili *Zeusov sin*⁸⁰, bio rasprostranjen diljem cijelog Rimskoga carstva, a osobito u Trakiji, sudeći po epigrafskom materijalu, ime tog božanstva u Dardaniji nije bilo toliko zastupljeno. Na području Dardanije zasada je posvjedočeno svega dva puta: *Dionysiu|s Petroni|*⁸¹, odnosno: *Αυρηλιο|ς Διονύσιου|ς χωειου|νι (=coiugi) be- ne μερεντι p(osuit.*⁸² *Dionizije* bio štovan od seljaka i širih slojeva društva i njegovo je ime osobito bilo karakteristično za libertine,⁸³ a postoji i u kršćanskoj onomastici⁸⁴.

Isti je slučaj i s kultom *Dioskura* koji je bio posvuda rasprostranjen,⁸⁵ a osobito u Tračana. To se jasno odražava i u rasprostranjenosti teoforičnog imena koje je izvedeno od imena toga božanstva. To ime potječe s egejskog areala.⁸⁶ No na cijelom teritoriju *Moesiae Superioris* javlja se samo na području kolonije *Scupi*, i to u Dobrom Dolu, južno od Skoplja, u funkciji patronimika: *Maema Dios|curidi filia.*⁸⁷

Dedikativnog je karaktera i teoforično ime *Divus*,⁸⁸ koje u metonimijskom značenju podrazumijeva Angeronu ili Angeroniju, čije se ime izvodi od *angina*, bolest grla.⁸⁹ Inače je ovo teoforično ime vrlo slabo posvjedočeno i javlja se u oblicima *Divos*⁹⁰, *Dius*⁹¹ *Διος*, *Δειος*.⁹² Na cijelom području *Moesiae Superioris* posvjedočeno je jedino u Dardaniji i to na području kolonije *Scupi: Claudi|u|s | Divus (centurio).*⁹³ Zasigurno se može reći da je i tu riječ o nekom orijentalcu.

75. Vidi bilj. 7.

76. *CIL* III, 14606; *JÖAI*, 3/1900, Bb. 166., nr. 66; E. ČERŠKOV 1970: 68, nr. 28.

77. W. SCHULZE 1904: 68, 423; I. KAJANTO 19654: 35, 141; W. PAPE 1911: 172; Z. MIRDITA 1981: 86.

78. *Roscher's Lexikon* I, 1, col. 715 ss.; II, 1, col. 1638 ss.; G. WISSOWA 1971: 321 s., 326; K. LATTE 1976: 261, 342 s.; M. P. NILSSON 1974: 640 s., 666.

79. *CIL* III, 14556; *JÖAI*Beibl., 4/1901, 163, nr. 3; Z. MIRDITA 1981: 283, nr. 436 (83); *IMS* IV: 114, nr. 94.

80. *Roscher's Lexikon* I,1, col. 1029; M.P. NILSSON 1976: 564 ss.; G. WISSOWA 1971: 299, 303, 378.

81. (Čučere): *Spomenik SKA*, 71/1931: 582; *Spomenik SKA*, 77/1934: 67; Z. MIRDITA 1981: 223, nr. 60; *IMS* VI: 116, nr. 111.

82. (Srednje Kojnare): *Spomenik SANU*, 98/1941-1948: 449; Z. MIRDITA 1981: 244, nr. 195; *IMS* VI: 150, nr. 178. Imajući u vidu činjenicu da je ono posvjedočeno još samo u Singidunumu (v. M. MIRKOVIĆ, *IMS* I: 64, nr. 35), jasno se vidi da je na cijelom području *Moesiae Superioris* posvjedočeno svega tri puta.

83. *LTL* V: 486-487; Z. MIRDITA 1981: 99.

84. I. KAJANTO 1965: 61, 87.

85. *Roscher's Lexikon* I,1, col. 1156 ss.; M.P. NILSSON 1976: 406 s.; K. LATTE 1976: 173; G. WISSOWA 1971: 268 s.

86. V. BEŠEVILIEV 1970: 20.

87. *ILJug*, 5, 1961: 28, nr. 35; Z. MIRDITA 1981: 224, nr. 64; *IMS* VI: 117, nr. 113.

88. I. KAJANTO 1965: 211.

89. *Roscher's Lexikon* I,1, col. 1190; G. WISSOWA 1971: 241.

90. *CIL* VI, 32482, 27; *CIL* XIII, 8606.

91. *CIL* VI, 25171.

92. F. PREISIGKE. *Namenbuch enthaltend alle griechischen, lateinischen, ägyptischen, hebräischen, arabischen und sonstigen semitischen und nicht semitischen Menschennamen, soweit sie in griechischen Urkunden (Papyri, Ostraka, Inschriften, Munienschildern usw.) Ägyptens sich vorfinden. - Mit Anhang von Professor Dr. Enno Littmann, enthaltend die in diesem Namenbuche vorkommenden abessinischen, aramäischen und persischen Namen.* Heidelberg, 1922: 90.

93. (Markov Manastir): *Spomenik SKA*, 75/1933: 213; Z. MIRDITA 1981: 226, nr. 78; *IMS* VI: 61, nr. 24 b.

I *Eros*, staro božanstvo prirode, njezinog stalnog obnavljanja i personifikacija ljubavi⁹⁴, u obliku teoforičnog imena zastupljen je i u onomastici Dardanije. Ono je tu posvjedočeno svega dva puta i to jednom u Ulpijani: *M. Cocceius Eros | ex voto fecit*⁹⁵ i na području municipija DD: *Vel. Eros Pri(n)ceps id.*⁹⁶ Karakteristično je za robove i libertine,⁹⁷ a javlja se i u kršćana.⁹⁸

Od dosada navedenih teoforičnih imena najzastupljenija su ona koja su izvedena od imena nižeg božanstva *Hercules* čiji kult nije ni u kakvoj vezi s grčkim herojem Heraklom. Ono je kao htosno božanstvo u Južnoj Italiji povezan s kultom *Demetre* i *Dionizija*, a u Etruriji se poistovjećuje s kultom boga *Marsa*, koji je u rimskoj religiji često shvaćan kao bog rata i zaštitnik Carstva.⁹⁹ U obliku *Herculanus* sa sufiksom *-anus* posvjedočen je posvuda, a osobito na tračkom govornom području.¹⁰⁰ To se ime javlja i u kršćana.¹⁰¹ Zanimljivo je da je na užem području *Moesiae Superioris* posvjedočeno samo jednom i to u Singidunumu,¹⁰² dok ga na području Dardanije nalazimo posvuda. Tako je na teritoriju kolonije *Scupi* posvjedočeno četiri puta: *Cl(audius) | Her(culanus) mar(itus) b(ene) m(erenti) p(osuit)*,¹⁰³ ... *et Hercu(lanus) patri |*,¹⁰⁴ *C. Val(erius) Hercu(lanus) vix(it) an(nis) LX*,¹⁰⁵ *G(ai) Venulei Her(culanus)*,¹⁰⁶ te na području municipija DD: *Herculano | vix(it) ann(is) VIII*¹⁰⁷. Na području municipija *Naissus* posvjedočeno je tri puta i to dva puta u Nišu: *P. Iul(ius) Hercu(lanus) 2 - 3*,¹⁰⁸ *M. Ulpiu[s] | Herculan[us] | p(osuit)*,¹⁰⁹ te jednom u Bosiljgradu: *et H(e)r[cul]anus fili | - [us et]*.¹¹⁰ Nadalje u *Timacum minus* svega dva puta i to u Ravnama: *C. Iulius Her-| culanus vet(eranus) | leg(ionis) VII Cl(audiae)*¹¹¹ i *Sept(imius) Herculanus | pater*.¹¹²

Unatoč činjenici da se uz frigijsko ime *Mania*¹¹³ javljaju uglavnom epihorska imena kao što su: *Mesta, Sita, Dida, Dico, Miscena*, sklon sam ga ipak smatrati teoforičnim imenom koje je u takvom imenskom obliku označavalo starorimsko božanstvo majke *mana* i *lara*.¹¹⁴ Na osnovu postojećeg materijala čini se da je na balkanskom području posvjedočeno samo u Sopištu, sjeverno od Skoplja, tj. na području kolonije *Scupia* : ... *Mania avia*¹¹⁵, iako se u toj formi javlja i u latinskoj onomastici.¹¹⁶ Ime frigijskog boga *Men*,¹¹⁷ koje je zapravo personifikacija mjeseca,

94. *Roscher's Lexikon* I,1, col. 1339 ss.

95. *JÖAIBeibl*, 6/1903: 31, nr. 37; *Spomenik SKA*, 71/1931: 59; Z. MIRDITA 1981: 248, nr. 214 (13).

96. E. ČERŠKOV 1970: 65, nr. 13; Z. MIRDITA 1981: 269, nr. 348 (42).

97. *LTL* V: 551; Z. MIRDITA 1981: 101.

98. I. KAJANTO 1965: 87.

99. *Roscher's Lexikon* I, 2, col. 2253; G. WISSOWA 1971: 271 ss., 279, 284 s.; K. LATTE 1976: 213 ss.

100. I. KAJANTO 1965: 216; G. ALFÖLDI 1969: 215; Z. MIRDITA 1981: 108.

101. *ILCV* 3476; I. KAJANTO 1965: 82.

102. M. MIRKOVIĆ, *IMS* I: 60, nr. 29.

103. (Zlokućani): *CIL* III, 8209; *IMS* VI: 108, nr. 97.

104. (Donje Vodno): *Spomenik SANU*, 98/1941-1948: 430; Z. MIRDITA 1981: 224, nr. 67; *IMS* VI: 131, nr. 136.

105. (Ljubance): *CIL* III, 8220; Z. MIRDITA 1981: 226, nr. 76; *IMS* VI: 139, nr. 149.

106. (Sopište): *ILJug*, 5, 1961: 30, nr. 40; Z. MIRDITA 1981: 230, nr. 101; *IMS* VI: 143., nr. 156.

107. *Spomenik SANU*, 98/1941 - 1948: 225; E. ČERŠKOV 1970: 63, nr. 9; Z. MIRDITA 1981: 226, nr. 330 (24).

108. *Spomenik SKA*, 77/1934: 37; P. PETROVIĆ, *Paleografija...*, str. 134, nr. 9; Z. MIRDITA 1981: 279, nr. 409 (56); *IMS* IV: 73, nr. 13.

109. *Spomenik SKA*, 71/1931: 245; Z. MIRDITA 1981: 273, nr.370 (17); *IMS* IV: 76, nr. 20.

110. *AnÉp*, 1972, nr. 534; *IMS* IV: 228, nr. 122.

111. *CIL* III,14577.; *JÖAIBeibl*, 3/1900:140, nr. 40; Z. MIRDITA 1981: 287; nr. 459 (18).

112. *JÖAIBeibl*, 6/1903:50, nr. 60; Z. MIRDITA 1981: 290, nr. 478 (37).

113. L. ROBERT. *Noms indigènes dans l'Asie Mineure gréco-romaine*. Paris, 1963: 532; F. PAPAZOGLU. Etnička struktura antičke Makedonije u svetlosti novijih onomastičkih istraživanja. *Balkanica*, 8, 1977: 78; *Ista: Structures ethniques et sociales dans les régions centrales des Balkans à la lumière des études onomastiques. Actes du VIIe Congrès d'épigraphie grecque et latine* (1977). Bucaresti, 1979: 162 s.

114. *Roscher's Lexikon* II, 2, col. 2323; G. WISSOWA 1971: 174, 240; K. LATTE 1976: 60, 93.

115. F. PAPAZOGLU. *Srednjobalkanska plemena u predrimsko doba*. Sarajevo, 1969: 177; Z. MIRDITA 1981: 229; nr. 100; *IMS* VI: 128, nr. 132.

116. *CIL* V, 4373; *CIL* VI, 2876; W. SCHULZE 1904: 426.

117. *Roscher's Lexikon* II, 2, col. 2687 ss.; G. WISSOWA 1971: 326 s.

složeno s grčkom riječju - ῥοxeco<;¹¹⁸ dalo je teoforično ime *Menodotus* koje se javlja dosta često,¹¹⁹ dok je na balkanskom području posvjedočeno samo na području kolonije Scupi i to kod sela Radišane, što jasno govori o stranom porijeklu dedikanta: *P. Ae\lius Meno\dotus...*¹²⁰

Ime nižeg božanstva *Musa*¹²¹ etruskog je podrijetla i pojavljuje se u obliku *Mouaa*, a posvjedočeno na dršci jednog zrcala iz *Vulcia* koje se nalazi u Vatikanu, ali je nejasno prikazano.¹²² Kao teoforično ime potvrđeno je u onomastici Dardanije rimskoga doba i to na području teritorija *Timacum minus: et Valeria Musa*¹²³ Inače je karakteristično za libertine.¹²⁴

Ime grčke božice *Niče*, odnosno *Nike* koja je personifikacija pobjednika,¹²⁵ u obliku teoforičnog imena je posvuda rasprostranjeno,¹²⁶ dapače javlja se i u kršćana.¹²⁷ Karakteristično je za domaći etnički element, kao i za libertine.¹²⁸ U Dardaniji je posvjedočeno na teritoriju kolonije *Scupi: Teufia Ni \ ce Teufi Val \ eri lib(erta)*¹²⁹ i na području municipija *Naissus*, konkretno u Nišu: *Nica Hermef[s] \ pro salute*¹³⁰ Isto se može reći i za božicu sreće i sudbine *Tyche*¹³¹ od koje je izvedeno teoforično ime *Tyche*. Ono je posvjedočeno jedino na području kolonije *Scupi*, i to u Ljubotenu: *[FlaviaPar \ - thenopes] \ li(berta) Tyche*, odnosno *Callityche: [... | Flavia Cal]\lityche, u(ixit) \ an(nis ZJC...¹³²; zatimuRokomiji: /M/z'a5'eve[rae lib(erta) Ty\che vixit¹³³ i uZlokućanima: Tyche co\niugi karfissimo).*¹³⁴ Već iz navedenih primjera vidi se da je karakteristično za libertine,¹³⁵ a javlja se i u kršćana.¹³⁶

Zanimljivu grupu teoforičnih imena na području Dardanije u rimsko doba, iako su tek sporadično posvjedočena, čine i ona imena koja su po svome karakteru epiteta, odnosno nadjevci pojedinih grčko-rimskih bogova. Jedno od takvih teoforičnih imena je osobno ime *Niceforus* što je inače Zeusov epitet: *Zeus Nikephoros*, odnosno *Iuppiter Victor*, ili kao ime ostalih božanstava: *NiKTjρóποι SsoiP* U Dardaniji se javlja samo u obliku *Niceforus*. Vrlo je prošireno u Italiji i na Istoku, a karakteristično je za domaće stanovništvo, robove i libertine.¹³⁸ Na području balkanskih provincija ono se javlja u Dalmaciji¹³⁹ i u Dardaniji i to u Peći: *Ael(ius) Nicefo-\rus lib(ertus).*¹⁴⁰

Apolonov nadimak *Phoebus*, još nejasnoga značenja,¹⁴¹ karakterističan je za libertine. Međutim, na latinskom ovaj se epitet obično upotrebljava bez imena Apolona u značenju *bog sunca* ili samo *sunce*.¹⁴² Kao teoforično ime je vrlo rašireno, dok se u Dardaniji javlja samo na području

118. L n VI: 256.

119. G. ALFÖLDI 1969: 246.

120. Ž4, 24/1974, I-2:242, nr. 1. fig. 2; Z. MIRDITA 1981: 228, nr. 91; IMS VI: 120, nr. 117.

121.1. KAJANTO 1965: 216; W. SCHULZE 1904: 363.

122. *Roscher's Lexikon* II, 2, col. 3234.

123. *Spomenik SANU*, 98/1941-1948: 183; Z. MIRDITA 1981: 286, nr. 457 (16).

124. G. ALFÖLDI 1969: 249; Z. MIRDITA 1981: 122.

125. *Roscher's Lexikon* III, 1, col. 305 s.; G. WISSOWA 1971: 140 s.

126. W. PAPE 1911: 1002.

127.1. KAJANTO 1965: 28.

128. *LTL* VI: 335; Z. MIRDITA 1981: 122.

129. (Dračevo): *ILJug*, 5, 1961: 32, nr. 46; Z. MIRDITA 1981: 240, nr. 163; IMS VI: 138, nr. 146.

130. *CIL* III, 1677; IMS IV: 70, nr. 6.

131. *Roscher's Lexikon* V, col. 1328; M. P. NILSSON 1974: 200 ss.; G. WISSOWA 1971: 176, 261.

132. *AnĒp*, 1964: 112, nr. 274; ŽA, 13-14/1964: 157-165, fig. 1-2; *AnĒp*, 1969-1970: 158, nr. 584; *IUug*, 19, 1978, nr. 556; Z. MIRDITA 1981: 241, nr. 175; /MSVI: 119, nr. 116.

133. Z. MIRDITA 1981: 229, nr. 96; *IUug*, 19, 1978, nr. 544; IMS VI: 125, nr. 125.

UA.AnĒp, 1971: 134, nr. 410; /L/ug, 19, 1978, nr. 546; Z. MIRDITA 1981: 237, nr. 145; IMS VI: 143, nr. 315.

135. G. ALFÖDI 1969: 315.

136. /Z, CK1531; Z. MIRDITA 1981: 138.

137. *Roscher's Lexikon* III, 1, col. 361, 358 ss.; M.P. NILSSON 1974: 87, 174.

138. *LTL* VI: 335; Z. MIRDITA 1981: 122.

139. G. ALFÖDI 1969: 252.

140. *Spomenik SKA*, 71/1931: 273; Z. MIRDITA 1981: 260, nr. 292 (33).

141. M.P. NILSSON 1976: 559.

142. *Roscher's Lexikon* III, 2, col. 2329.

kolonije *Scupi*, i to u Aračinovu: *Marcus \ Elliu[s M. L(ibertus)?] \ Phoe[bus] \ augfustalis?) col(oniae) \ Scup(inorum)*,¹⁴³ i *Phoebio] c[oniu]gi*.¹⁴⁴

Teoforično ime *Polyxenos* koje je nadimak boga podzemnog svijeta,¹⁴⁵ *Hada*, na području Dardanije posvjedočeno jes smo na teritoriju Kumanova: *rioA,6^evo<; Eur|S|í8a yovÉuq*.¹⁴⁶

Među Zeusove nadimke ubraja se i *Thalass* u značenju *božica mora*, odnosno *Thalassio*.¹⁴⁷ *To se teoforično ime rijetko pojavljuje na natpisima*. Posvjedočeno je i u kršćanskoj onomastici.¹⁴⁸ U Dardaniji ga nalazimo u Peći: *et Ulp(io)\Thalase*¹⁴⁹ U grupu božanskih epiteta, odnosno nadimaka, pripada i teoforično ime *Uranius* kao Afroditin epitet,¹⁵⁰ a posvjedočeno je jedino u *Naissusu: Sexta(rius) (unus) exac(tor) civit(at)is Na\issat(um) \ Uran(ius)*,¹⁵¹ te na području municipija Ulpijane, i to u Lipljanu: *[et] Pon\itius Uranius pecunia Octavianin[a] \ faciendum curaveruntP*¹⁵² Premda se rijetko pojavljuje,¹⁵³ uglavnom je rasprostranjeno među kršćanima.¹⁵⁴

Zasebnu grupu teoforičnih imena čine ona koja su izvedena od općeg apstraktnog imena *Theos*, ali s određenim sufixima kao što su *-dotus*, *-dorus*, *-dosius*, *-doulus*, *-pompus* i dr., a koja su bila veoma rasprostranjena u antičkom svijetu. Takvo je npr. osobno ime *Theodosius*¹⁵⁵ koje se u tom obliku javlja još u V. stoljeću prije Krista.¹⁵⁶ Ono je dosta rašireno,¹⁵⁷ osobito u kršćana¹⁵⁸, u čijoj je onomastici veoma često. U Dardaniji je posvjedočeno svega dva puta i to u Ravnama, na području *Timacum minus: D(is) M(ani bus) \ Claudia | Theodosia] T\heodosiu[s]*.¹⁵⁹ Zanimljivo je i osobno ime *Theopompus* sastavljeno od *Theos* i *nosnog*. Drugi se dio složenice sa značenjem *voda* ili *vodilja* često kao nadimak¹⁶⁰ pridijevao Hermu u značenju *dušovođa*, odnosno *pratilac svečanog ophoda*¹⁶¹ ili *glasnik*. Stoga bi u prijevodu *Theopompos* značio *Bogoglasnik*, što je potvrđuje da je riječ o teoforičnom imenu neodređenog božanstva. Ovo je ime je najviše prisutno na Istoku¹⁶², dok se u Dardaniji javlja jedino u Svrljigu.¹⁶³

Osim grčko-rimskih teoforičnih imena u paleobalkanskih plemena, pa prema tome i u Dardanača, postojala su i ona koja su izvedena od epihorskih božanstava. To je bila relativno česta pojava.¹⁶⁴ Jedno od takvih teoforičnih imena izvedeno od domaćeg teonimaja *Atta*, posvjedočeno u *Naissusu: T. Aur(elius) \ Atta mil(es) \ legfionis] IIIIFl(aviae) str(ator) co(n)s(ularis) \ pos(uit)*¹⁶⁵ i kao matronimik na području Ulpijane: *et Attae filiorum...*¹⁶⁶ Ne može se sa sigurnošću reći o

143. *Spomenik SKA*, 71/1931: 273; Z. MIRDITA 1981: 217, nr. 29; *IMSVI*: 95, nr. 74.

144. (Filipovci kod Kratova): *ŽA*, 23/1973, /: 148, nr. 2, fig. 2; Z. MIRDITA 1981: 240, nr. 166.

145. *Roscher's Lexikon* III, 2, col. 2742.

146. *MSVI*: 183, nr. 247.

147. *Roscher's Lexikon* V, col. 442 s., 448.

148. I. KAJANTO 1963: 42, 1.

149. *ILJug*, 5, 1961: 43, nr. 64; Z. MIRDITA 1981: 259, nr. 283 (24).

150. *Roscher's Lexikon* VI, col. 98; M.P. NILSSON 1974: 520; 1974: 120, 130, 319, 333, 335.

151. *MSIV*: 134, nr. 132.

152. *CIL* III, S 8169; *JÖAI Beibl*, 6/1903: 28, nr. 35; Z. MIRDITA 1981: 249, nr. 223 (32).

153. G. ALFÖLDI 1969: 316.

154. I. KAJANTO 1965: 80.

155. *Roscher's Lexikon* V, col. 612.

156. F. BECHTEL. *Die historischen Personennamen des Griechischen bis zur Kaiserzeit*. Halle, 1917: s.v.

157. W. PAPE 1911: 489.

158. I. KAJANTO 1965: 61.

159. *JÖAI Beibl*, 6/1903: 48, nr. 56; Z. MIRDITA 1981: 287, nr. 462 (21).

160. *Roscher's Lexikon* 111,2, col. 2750.

161. *Tucid.* VI, 58.

162. *IGRR1*, 677

163. *AEM*, 10/1886: 231, 240; A. MČCSY. *Gesellschaft und Romanisation der römischen Provinz Moesia Superior*. Budapest, 1970: 95, bilj. 47; Z. MIRDITA 1981: 270, nr. 355 (2).

164. E. SITTIG. *De nominibus theophoricis*. *Diss.* Halle, 1911: 132, 151, 158; G. KAZAROW, *É VI A, col. 476 ss.; D. DETSCHEW 1976: 297, 299; V. BEŠEVILIEV 1970: 22.

165. *CIL* III, 8294; *JÖAI Beibl*, 4/1901: 137, Nr. 41; Z. MIRDITA 1981: 280, nr. 416 (63); *MSIV*: 70, nr. 7.

166. *CIL* III, 8274; *EphEp*, IV, nr. 2; *AEM*, 1/1887: 66-67; Z. MIRDITA 1981: 254, nr. 251 (50).

kakvom je lokalnom božanstvu riječ. Pretpostavlja se da bi se moglo identificirati s frigijskim božanstvom Atisom,¹⁶⁷ iako je to vrlo teško prihvatljivo. Naime, to se ime deklinira po trećoj deklinaciji, pa bi dativ glasio: *Atti, Attini, Attidi* itd.¹⁶⁸ Prema P. Petroviću, riječ je o istom božanstvu kao na natpisu: *Deo Attoni Pal(?)* iz Buljesovca.¹⁶⁹ Ovaj teoforični kognomen posvjedočen je i u Singidunumu.¹⁷⁰ Evidentan je u mnogim jezicima, od keltskoga¹⁷¹ i semitskoga¹⁷² do ilirskoga.¹⁷³ Međutim, po mišljenju Fanule Papazoglu, kognomina pronađena u provinciji *Moesia Superior* možda pripadaju nekoj obitelji porijeklom iz Sjeverne Italije.¹⁷⁴ To je ime posvjedočeno i na ranokršćanskom natpisu iz *Mediolanuma*.¹⁷⁵

Iz svega što je u svezi s teoforičnim imenima koja se pojavljuju u onomastici Dardanije rimskoga doba dosada rečeno, može se zaključiti sljedeće:

1. Grčko-rimska teoforična imena posvjedočena u onomastici ovoga područja, bilo da su izvedena od imena viših ili nižih božanstava ili od epiteta, odnosno nadjevaka, evidentna su tek sporadično. To je vrlo važno istaknuti stoga što jasno govore o slaboj helenizaciji odnosno romanizaciji ovoga područja usprkos geografskom položaju Dardanije u neposrednom susjedstvu grčko-rimskog i helenističkog svijeta. Uostalom, i sama zastupljenost tih teoforičnih imena na ovome području prije je odraz otvorenosti duha socijalnih struktura, nositelja tih imena, koje su bile uglavnom stranog podrijetla, negoli odraz procesa preoblikovanja i razaranja etnokulturnog identiteta društvenih slojeva Dardanije. Neupitno je da je u procesu razaranja etnokulturnog identiteta jednog etnika ili određenih socijalnih struktura prvi na udaru jezik kao sredstvo kontaktiranja i komuniciranja. Ali tome odolijeva duhovna kultura koja, unatoč stranim primjesama u sinkretističkoj formi, ipak zadržava svoje osobitosti u izražavanju svojih fenomena. Uostalom, političke sile antičkog svijeta vodile su vrlo pragmatičnu politiku prema svim etnokulturnim i duhovnim vrijednostima pokorenih naroda. Upravo zahvaljujući takvoj pragmatičnoj politici ondašnjih velikih sila - Rima i Makedonije - do danas su se sačuvali plodovi antičke civilizacije. Njihova se, naime, snaga odražavala u političkom jedinstvu, stvorenom priznavanjem različitosti i osobitosti svake zasebne etničke kulture. U tom smislu i duhu treba shvatiti pojmove *interpretatio Graeca* i *interpretatio Romana*, odnosno helenizaciju i romanizaciju.
2. Gledano sa socijalnog i pravnog aspekta, ova teoforična imena jasno odražavaju socijalnu slojevitost na dardanskom teritoriju. Naime, izuzevši teoforična imena *Apollonius* i *Saturninus* koja su bila karakteristična za više socijalne i obrazovane slojeve društva, ostala su, bez obzira je li riječ o nadimcima, odnosno epitetima, karakterističnim za robove i libertine, npr.: *Apollo-nides* (18), *Demetrius* (22), *Mercurialis* (30), *Hermes*, *Hermogoras*, *Hermogenus* (52), *Afrodisia* (64), *Asclepius*, *Asclepiades* (70), *Dionisius* (83), *Eros* (96), *Musa* (124), *Mce*(128) karakteristična ne samo za libertine nego i za domorodačko stanovništvo npr.: *Tyche* (135), nadjevak, odnosno epitet, npr. *Niceforus* (138); karakteristična i za domaći etnički element, a ne samo za

167. *Roscher's Lexikon* 1,1, col. 715 ss, 723 s.

168. H. DESSAU, /LS, Index. U Akvileji je posvjedočeno na natpisu gdje piše *Atti PAF A Theud. Theu. f. d. I. m.*, a Steuding ga ispravlja u *Atte Papa*, a njegovu korekturu prihvaća i F. Cumont (v. *RE* II, col. 2180). Zapravo *Attis* se pod imenom *Papas*, osim u Lidijaca štovao i u Bitinijaca, i to kao najviše božanstvo (v. *Roscher's Lexikon* 1,1, col. 723). A ako znademo daje na području Dardanije bilo i Frigijaca, pa i Bitinjana, nema razloga da se sumnja u njegovo azijsko, odnosno u frigijsko podrijetlo.

169. *ILJug*, 5, 1961:26, nr. 28; Z. MIRDITA 1981:238, nr. 155; *IMSIV*: 126, nr. 119.

170. *IMS I*, str. 67, nr. 38.

J[^]J HOLDERI, 272.

172. Z. MIRDITA 1981: 86, 152.

173. M. MIRKOVIĆ, *IMS I*: 67, Ad. Nr. 38; Z. MIRDITA 1981: 86, 151.

j[^]p PAPAZOGLU 1969: 174.

175. *CIL* V, 6183; *ILCV*2546 A; F. PAPAZOGLU 1969 naist. mj.

libertine i robove, npr.: *Phoebus* (142) i dr. Kada je riječ o tračkim teoforičnim elemenatima kao *Dionisius* (88), oni svjedoče ne samo o nazočnosti tog etničkog elementa nego je i dokaz utjecaja kontaktnih zona. Zanimljivo je i teoforično ime *Silvanus* (55) koje je karakteristično za šire slojeve stanovništva.

3. Mnoga od tih poganskih teoforičnih imena prešla su u starokršćansku onomastiku kao npr.: *Apollonius* (13), *Iovinus* (28), *Mercurius*, *Mercurialis* (31), *Silva*, *Silvanus*, *Silvester* (55), *Afrodisia* (65), *Demetrius* (23), *Dionisius* (80), *Eros* (95), *Herculanus* (101), *Niče* (127), *Tyche* (136), *Theodosius* (155).
4. Treba istaći da su na tlu Dardanije posvjedočena i poneka specifična teoforična imena, kao što su *Atalante*, *Divus*, *Musa*.
5. Uzimajući u obzir koncentraciju tih imena, ona su, unatoč sporadičnome javljanju, najviše zastupljena na području kolonije *Scupi*, gdje su bili nastanjeni mnogi isluženi vojnici i strani etnički elementi, što je shvatljivo imamo li u vidu njezin pravni položaj.
6. Napokon, kada je riječ o epihorskim teoforičnim imenima, zasada je posvjedočeno samo ime *Atta*, kao ime vojnika legije IV *Flaviae*, što jasno govori o fenomenu *interpretatio Romana*. Unatoč tome, sav navedeni onomastički materijal je tek djelomično reprezentativan, budući da su si samo imućne osobe i obitelji mogle postavljati spomenike. Sigurno je daje šire stanovništvo Dardanije imalo i svoja vlastita teoforična imena, a ne samo grčko-rimska. No kako su ona glasila, zbog nedostatka adekvatnih izvora, a to su ponajprije nadgrobni spomenici, ostat će, nažalost, vječna tajna.

SUMMARY

THEOPHOROUS NAMES

IN THE ONOMASTICS OF DARDANIA IN THE ROMAN PERIOD

Bearing in mind that personal names found in the Dardania region in Roman times are varied in content the author considers the theophoric names derived from those of higher and lower gods. Those that are derived from higher gods are formed by using the suffixes **-alis/-aris**, **inus/-ius** and have a dedicatory function. In this group fall *Apollonius*, *Demetrius*, *Iovinus*, *Iovius*, *Mercurius*, *Mercurialis*, *Saturninus*, *Silvanus*. A second group of names are derived from the lower gods with a metonymic meaning *-Aphrodisia*, *Aphroditus*, *Asclepius*, and *Asclepiodote*, *Dionisius*, *Divus*, *Eros*, *Mania*. Among Greek national theophoric names of a local or family character the suffix **-genes** is characteristic as in *Hermogenes* or *Hermogoras*. In Dardania we also find the theophoric name which is hypostasis of *Artemis* in *Atalanta*. The names *Dionisius* and *Dioscurides* are only sporadically found. Names derived from that of the god *Hercules* are especially common whose cult is in no way connected with the Greek hero Heracles. As epithet or nickname we find *Nicephorus*, *Phoebus*, *Polyxenus Thalasse* or *Thalasios* while from the abstract notion Theos we get the names *Theodosius* and *Theopompus*. Besides the Graeco-Roman theophoric names among the paleobalkan tribes, including the Dardania, are names from epithoric gods such as the name *Attis*.

On the basis of all the above concerning the epigraphic material from the Dardania region the author concludes: 1. That epigraphic theophoric names derived from the higher and lower divinities, and their epithets are only sporadically found which suggests there was no or very little Hellenization or Romanization of this area manifesting itself through *interpretatio Graeca* or *interpretatio Romana*, 2. From the social and legal aspect the theophoric names clearly show the social divisions in Dardania at that time. With the exception of the theophoric names *Apollonius* and *Saturnus*

which were characteristic for the upper and more educated classes the rest are characteristic of libertines, slaves and the native inhabitants. 3. Many of these pagan theophoric names became common early Christian names such as: *Appollonius*, *Alfredisius*, *Demetrius*, *Dionisius*, *Eros*, *Herculanus*, *Iovinus*, *Mercurialis*, *Niče*, *Silva*, *Silvanus*, *Silvester*, *Theodosius*, *Tyche*, 4. The author also records that in Dardania some specific theophoric names are found such as *Atalante*, *Divus*, *Musa*, 5. These names are mostly found in the vicinity of the colony of *Scupa*, which can be explained by its legal position, which led many army veterans and people of foreign ethnicity to settle there. The author considers that this epigraphic material is only partly representative since only wealthy families could afford gravestones. He considers that the autochthonous peoples had their own theophoric names and not only Greek and Roman ones. But their form, because of lack of gravestones, which is the main source of information, will remain unknown.

Rukopis predan 31.1. 1998.

Rukopis prihvaćen 12. III. 1998.

